

„jó, érdekes, és szükséges itt Szankon élni”

Beszélgetés Patkós Zsolttal, Szank polgármesterével*

2013 nyarának ezen az esőverte napján, amikor a tanyámon a Kiskunságban az indulás előtti felhőszakadásban már bőrig áztam, majd útközben Szank felé még kétszer ért el és kapott el a vihar, a megérkezés és a látvány megnyugtató volt. Jobbról a Polgármesteri Hivatal, szemben vele a Községi Ház képtárral és könyvtárral, amiről rögtön látszott, hogy története van.

Szankon Patkós Zolt polgármester urat két tárgyalás között sikerült elérnem. Tempósan érkezett meg a hivatalába, teremtette meg beszélgetésünk feltételeit, gyönyörű kiállítású és remek tartalmú könyveket kaptam tőle Szankról, és kérdezhettem.

Mátyus Aliz: Arra kérem, hogy segítsen meglátnunk Szankban, ami egy országos lapnak, a Szín – Közösségi Művelődésnek fontos lehet, mert mintát, példát mutathat más falvaknak. Az alapvető dolgokat, hogy hány lakosa van a falunak, milyen a felekezeti megoszlása; iskolái, óvodái, szociális ellátása, közösségi háza, művelődési háza hogyan működik, mind megtudtam a kollégáitól, amíg váraкоztam. Így most belevágnék a dolgok közepébe: Miért végzi szívesen a polgármesteri munkát, ami nem egy könnyű munka, főleg ha valaki igazán csinálja? Miért lát benne – ez rögtön érződött a legelső telefonunknál – lehetőséget? Én hiszek abban, hogy az egyszer egy életre születő ember, ha megtalálja, amiben eleven tud lenni, amiben tevékeny tud lenni – és én pontosan érzékelem, hogy Szank polgármesterével ez így van –, akkor elégedett lehet magával, s a falu, amelyikért dolgozik, külön falu lesz ettől. Ha erről elmondaná – a kívülről jövő ember számára a titkokat –, amiket fontosnak tart, nagyon megköszönném.

Patkós Zolt: Hát a kérdésével, illetve az állításaival nem hozott könnyű helyzetbe. Azt tudom mondani, hogy szankiként, egy olyan településnek a vezetőjeként, amely település nem nagy lehetőséggel rendelke-

zik jelen pillanatban, vagy éppen ezt megelőzően talán elég korlátozott lehetőséggel rendelkezett, megteremtettük azokat a dolgokat, azokat az életminőséget befolyásoló, a létfontartást segítő fejlesztéseket, amiktől egy magyar ember, egy szanki ember azt gondolhatja, hogy érdemes, szükséges és jó itt Szankon élni.

Amikor én polgármester lettem 2006-ban, azt láttam, hogy van egy település, amelynek múltja van. A múltját az olajipar adta. Annak előtte nagyon gyéren lakott kistelepülés volt, Kiskunmajsa árnyékában, 20 km-re Kiskunfélegyházától, és 20 km-re Kiskunhalastól. Amióta én polgármester lettem, megpróbálom megváltoztatni ezt a meghatározást. Én azt mondom,

A megye közszolgálatáért

* A beszélgetés 2013 nyarán készült.

Vörösmarty Mihály Művelődési Ház

hogy Szank köré épült Kiskunfélegyháza, Kiskunhalas, Szeged. És ebben az érdekes közösségben Bács-Kiskun megye egy picike kis ékszerdoboz. Amikor polgármester lettem, azt láttam, hogy ennek a falunak tényleg erős múltja van, olyan kötelekek, amelyeket hogyha az ember nem ért és nem lát tisztán, célt téveszthet. Vagy éppen közösen az emberekkel nem tud olyan közös jövőképet kialakítani, ami perspektivikus. Azt láttam, hogy ez egy olyan közösség, egy olyan falu volt a 60-as évek végétől kezdve, ahová nagyon sok ember jött a Dunán túlról az olajipar miatt. Nagyon sokan tanultak az olajipari szakma vonzásában, és az olajipar tényleg foglalkoztatott két-három-négyszáz embert, régi időkben talán még ötszázat is. És ez egy nagyon jó dolog volt, mert egzisztenciát biztosított, lehetőséget arra, hogy legyen jövőképe a családnak, tudjanak házat építeni, tudjanak kikapcsolódni, legyen igényük rá, és megfizethető legyen mindez a számukra. Hogy olyan dolgokat érjenek el, melyeket talán Magyarország más településén nem. Ha csak egy dolgot mondhatok, ebben a kisbirtokban mellettünk, a hivatal mellett, többször mondták, hogy a 80-as évek legelején, a 70-es években is volt Pick szalámi. És nem biztos, hogy csak karácsonykor vagy nagyobb ünnepek alkalmából volt banán a pulton. Aki még emlékszik ezekre az időkre, én is részese voltam, az tudhatja, hogy azok a települések, ahol lehetőség volt rá, hogy ezek úgymond az igényt

is kiszolgálva biztosítottak legyenek, kedvező helyzetben lévő települések lehettek. Szank ilyen múlttal rendelkezik. Viszonylag gyors fejlődés következtében az 50-es évek végére kigyulladt a közvilágítás, a 60-as évek derekától vagy éppen végétől kezdve elindult az utcák kialakítása, az utak aszfaltozása, a járdák kialakítása és sorban nőttek ki gomba módra a házak egymás mellett, étellel telt meg a falu. A fejlődés – azt lehet mondani – a 90-es évekig töretlen volt. Aztán jött a rendszerváltoztatás, az olajipar magánkézbe került vagy állami cég lett, utána már a település életében nem nagyon játszott szerepet. Jött, mint ahogy máshol is az automatizálás, hogy csökkenjen az élő munkaerő, a költség. A létszámleépítéseket azért racionális módon oldotta meg a cég, és ez humánus gondolat volt a részükéről, amely nem potenciális munkanélkülieket képzett a településen, hanem fiatal nyugdíjasokat. Ha mindezzel a múlttal tisztában van az ember, akkor azt is látja, hogy ez egy befogadó közösség. Ez egy olyan közösség, társadalom, amely a jöttmenteket, mint amilyen a polgármester is, befogadja.

M. A.: *De a felesége ide valósi.*

P. Zs.: Egy feleség kezdetnek talán elég, de utána a munka számít, mert hogy később önmaga miatt ítéli meg az embert. Elfogadják, befogadják, bízna benne, mert látják a munkáját, és látják, hogy szívvel- lélekkel a település érdekében nagyon sok eszközt megmozgatva próbál koncepcióban gon-

dolkodni és egy olyan fejlődési perspektívát mutatni, ami nem arról szól, hogy megmaradjunk, hanem hogy fejlődve teljesebbé váljunk ki. Én azt gondolom, hogy nagyon sok olyan iskolát járt az ember végig az életében, amely iskola nem pusztán falak között és tanárok által tanított tantárgyak tekintetében támaszt követelményeket. Olyan dolgokkal találkozunk az ember, amelyeket iskolaként megélve tud alkalmazni az elkövetkező időben. Erre a tudásra támaszkodhat. A gyakorlatból fakadóra. Az alapvégzettségemet tekintve pedagógus vagyok. Ez a hivatás és lét arra is predesztinál, hogy folyamatosan tanuljak, folyamatosan képes legyek arra, hogy megújítsam a tudásom, az ismeretemet. Az ismeretszerzés és ennek a vágya soha nem hagyott fel bennem, sőt, ahogy az ember polgármester lesz, ki kell, hogy teljesebbé váljon. Önmaga miatt és a településért érzett felelősség miatt. Én soha nem gondoltam volna, hogy foglalkozom útépítéssel, út alapszerkezeti dolgokkal. Soha nem hittem, hogy egyszer majd megtudom, hogy az AC 11-es réteg miért kell az aszfaltozás végkifejletében. Vagy milyen minőségűnek kell lennie az aszfaltnak. Vagy, hogy az alattunk, Szank alatt lévő Pannon-tenger milyen mélységben húzódik. Nagyon sok olyan ismeret, tudás van, amelyet épp azért kell az embernek gyűjtenie, mert ha a jelenben nem is, de a jövőben erre építeni lehet. Erre terveket, koncepciókat lehet alapítani.

Nagyon messziről érkeztem el oda, hogy miért is gondolom, hogy Szank esetleg példát, mintát adó település lehet. Nem gondolom, hogy a polgármester miatt. Nekem is részem van, nem vitatom, álszerénység is lenne. Nekem azonban csak az a feladat, hogy a település érdekében átgondoljak dolgokat és beszéljek a településért tenni akaró emberekkel, és átgondoljam velük közösen is, hogy az a stratégia, terv, gondolat, amit én, ő, többen megfogalmazunk, jó-e és milyen perspektíva következik belőle. Fontos volt a megbeszélésekkel tarkított stratégiaalkotás, a közös gondolkodás felelős, helyi gondolkodókkal. Ezt követően „csak” meg kell valósítani. Fontos továbbá, hogy az emberek számára biztonságot jelentő önkormányzati feladatellátás és azok intézményei megmaradhassanak a településen és legalább ennyire fontos a

Napelem az iskolatetőn

civil társadalommal és valamennyi egyházzal a partneri viszony megteremtése, fenntartása.

És most egy kicsit talán arról beszélnék, hogy milyen környezetben kellett mindezt megtennünk. Azt láttam 2006-ban, hogy a település nem fejlődik. A nem fejlődés visszalépés, tekintettel arra, hogy más települések valószínűleg fejlődnek. És elmennek, ha mi csak helyben járunk és topogunk. És hogyha a lehetőségek is elmennek mellettünk, akkor ez eredményezheti, hogy nagyon lemaradhatunk. Tehát bele kellett magunkat helyezni egyrészt egy európai uniós operatív programokkal tarkított világba. Másrésztől pozicionálni kellett önmagunkat a kistérségünkben is, ami Kiskunmajsát, Kömpöcöt, Csolyospálost, később Jászszentlászlót és Móricgátot jelentette. Ebből adódtak azok az egymásra épülő tervek, lehetőségek, amiket megvalósítottunk.

M. A.: *A tervek szépek, mik voltak a tettek? Hogyan indult el, mint kezdő polgármester?*

P. Zs.: Voltak intézkedések, amelyeket azonnal meg lehetett tenni. Hogyha megnézte a településünket, láthatta, hogy ez egy gondozott település. 2006-ban ezen a kis térrészen kettő darab kuka volt, ez volt szinte az összes szemetes. Az első dolgom az volt, hogy minden sarokra kihelyeztettem szemetes kukákat, nem pénz-kérdés volt. 52 darabot kellett venni és 16 100 forintért vásároltuk ezeket. Útbaigazító táblákat gyártattunk helyi

vállalkozóval, amelyek ott vannak minden sarkon, az ide érkezőt orientálják, és színűkkel, egységes jellegűkkel magukra vonják a figyelmet. Gyenge voltam egyébként én is az utcák nevének ismeretében, néhányan meg is jegezték, hogy biztos azért kellett az utcaablák, mert hogy a polgármester nem találta az utcákat. Természetesen nem ez volt mögötte, azt láttam, hogy a gondoskodásnak, a figyelemnek ez is egy fokmérője lehet. A település eddig is gondozott volt, mert az emberek figyeltek a közterületekre, a saját portájukra. Az önkormányzati intézkedések tovább erősítették e gyakorlatot. Mára szebbek lettek közterületeink, fönntarthatóak, amelyeket az elmúlt időszakban alapoztunk meg, s amelyeket, ma már csak meg kell tartani.

Kézzel készített szanki konyakos meggy

M. A.: *A közterek mellett lévő épületek is igen szépek.*

P. Zs.: Az épületeinket felújítottuk. Valamennyi önkormányzati intézménynek helyt adó épületet. De egy épületet nem felújítani a nehéz, persze az sem könnyű, hanem működtetni, fenntartani nehéz. Úgy és akkor van értelme beruházni, fejleszteni, építeni, ha és amennyiben megvan az a szürkeállomány, megvan az a szellemi és humán háttér, amire építve értelme van a fejlesztésünknek. Így volt ez az óvodában, az általános iskolában, a művelődési házban, így van ez most az ízek házában is, ami a legújabb pályázatunk eredményeképpen megvalósuló beruházásunk. Igyekezünk itt is mindent úgy fölújítani és megvalósítani, hogy magas színvonalú és esztétikus, mindenki számára élvezhető külsővel rendelkezzen. Igyekszünk a belsőre és a működtetésre is pénzt fordítani és a fenntartásra is biztosítani, és éppen azok a működési megtakarítások, amelyek egy-egy fejlesztés, felújítás kapcsán, az infrastruktúrák működtetése kapcsán megmaradnak, biztosíthatják ezekre a forrást. Az ízek háza mostani gondolat. Nem azt mondom, hogy lázban tart bennünket, de szisztematikus építkezésünk következő fázisa. Ízek háza, helyi termékekkel, helyi értéktár kialakításával, fönntartásával és folyamatos kézbentartásával. Mindemellett idő közben láttuk, hogy van egy új lehetőség: Kiskunmajsának megszűnt a kézi konyakos meggy gyártó üzeme, ennek egy picike kis szejletét ide hozzuk Szank-

Egészségnap Katus Attilával a sportpályán

ra, úgyhogy kicsike kis csoki manu-faktúrát, egy látvány csoki gyárat is kialakítottunk ebben az ízek házában. És hogy a komplexitást tetézzük, az épület tetején egy égbelátót, egy csillagvizsgálót alakítottunk ki, amelyhez helyi ezermesterünk, Brunner Sándor készített csillagászati távcsövet.

M. A.: Egyszerű volt a tervekhez, a települést fejlesztő elképzelésekhez társakat találni, egyáltalán mit is jelentett mindez a gyakorlatban?

P. Zs.: 2006-ban sikerült meggyőzni a képviselő testületet, hogy az európai uniós előcsatlakozási pályázatok lezárásával, az infrastrukturális fejlesztések 2007-13-as időszakától, amikor is a fölzárkóztatás Magyarország számára privilegizált, olyan pályázatokat próbáljunk benyújtani, olyan terveket próbáljunk megfogalmazni, amelyek a működő infrastruktúra fejlesztését hozzák, a meglévő és számunkra fontos épületeknek a felújítását jelentik. Fontos volt megértetni, hogy a működési költségmegtakarítás mellett esztétikusabb, használhatóbb, akadálymentes, a 21. század igényei szerint kialakított intézményeink lehetnek.

Szanknak az éves költségvetése 500 millió forint körül volt. Ehhez képest az elmúlt 6 évben 1,3 milliárd forintnyi fejlesztési forrást sikerült a településre pályáznunk. Ezek a fejlesztési források nagyon sok projektet jelentettek, intézményt, folyamatot érintettek, amelyekre lehet alapozni. A pénzüsszeg maga is fontos, de az is, hogy az ember úgy költ pénzt és úgy pályázik, hogy megvan hozzá a koncepciója, ami 2006-ban, 2007 tavaszán meg-

fogalmazódott polgármesteri programként, gazdasági koncepcióként. Hogyha valaki megnézi településünk gazdasági programját 2007-ben, amit a képviselő testület elfogadott, láthatja, hogy szisztematikusan mentünk előre, 2010-ig lépésről-lépésre. 2006 és 2010-2011 között felújítottunk, fejlesztettünk, aminek következtében van megújított óvodánk, iskolánk, művelődési házunk, minden utca portalan, aszfaltozott. Az önkormányzati utat, amely Szank és Jászszentlászló között hozza és viszi az embereket fölújítottuk, több mint 6 km hosszan. Megújítottuk a közterületeket, lett a horgászoknak új horgásztava, a sportpálya fölújult. Fontos volt számunkra, hogy civil szervezeteket is segíteni tudjuk. Az egyházak és civil szervezetek pályázatait nemcsak a megírásban, az elszámolásban, a megvalósításban, hanem az előfinanszírozásban is segítette önkormányzatunk. Mindez nem valószínű volt meg a képviselő testület támogatása nélkül, maradt volna pusztán egy polgármesteri gondolat. A közösségért történő fejlesztések a képviselő testület által is támogatott gondolatok voltak, és mind a katolikus, mind a református egyház az épületeiben – parókia, templom – kívülről és egy kicsit belül is meg tudott újulni. Amikor láttuk, hogy a gazdaság lehetőségei szűkülnek országosan, hogy az önkormányzati átalakításnak a hangjai erősödnek, hogy a magyar állam gazdasági eltartó ereje hitelből nem finanszírozható, új utak, új gondolatok születtek itt is.

M. A.: De ez már egy következő ciklus következő feladata volt. Mi változott?

P. Zs.: A következő időszak, amikor 2010-ben ismételtén megbíztak a polgárok azzal, hogy polgármesterként irányítsam a települést, segítsem a fejlődést, ismételtén tervszerű cselekvéseket jelentett. Azonban annak érdekében, hogy a fejlődés lehetősége fennmaradjon, új gondolatokra volt szükség az új gazdasági környezethez igazodva. A gazdasági válság okozta probléma – természetesen – Szankot se hagyta érintetlenül. 2010-ben kistérségi elnök voltam. A kiskunmajsai kistérség 6 településen közösen gondolkodott arról, hogy milyen racionális működtetést lehetne a szociális intézmény, az oktatási, az egészségügyi intézmény tekintetében megvalósítani. Együtt valósítottuk meg 2008-tól kistérségi feladatellátásban a szociális feladatainkat. Szankon van tanyagondnoki szolgálat, jelzőrendszeres házi segítségnyújtás, szociális étkeztetés, házi segítségnyújtás, nappali ellátás és bentlakásos otthon. Van egy olyan szociális védőháló, amelyet manapság a református egyház üzemeltet. 2011-ben döntött úgy a kistérség és a református egyház szeretet szolgálat, hogy a feladatellátást közösen oldják meg. Az elmúlt két, két és fél éves együttműködés a színvonal megtartását hozta. Az egyháznak volt ereje és szándéka is, hogy bővítsék, és az igényekhez mérten fejlesszék az ellátásokat. A nappali ellátásunk Szankon 30 főről 60 főre nőtt, amit a szociális ellátás alulfinanszírozása miatt önkormányzatunk nehezen tudott volna megvalósítani. Elmondhatom azt is, hogy helyben az oktatás is jó helyzetben van, egyházi kézben van. A református egyház tartja fenn az óvodát és az általános iskolát is. Jó helyzet és partneri viszony alakult ki az egyházzal. Mi nem a püposra akartunk rakni még egy püpot, hogy nesze és vidd, mi meg majd haszonélvezői leszünk annak, amit te itt csinálsz a településen, hanem a feladatban is akartunk olyan felelősségteljes megosztást, amelyben látszódik, hogy az önkormányzat számára is fontos az iskola, óvoda, fontosak a gyermekek, fontos a megfelelő infrastruktúra és háttér. Ezért az intézmény átadását megelőzően teljes körűen felújítottuk azt, természetesen pályázati támogatásból és önrész biztosításával. A református egyház helyi léte,

amely az oktatásban Magyarországon jelentős volt, nem egy törekeny tüne-
mény, nem egy időszakonként változó
vagy éppen gazdasági lehetőségeknek
kitett dolog. Tehát felelősségteljes
döntést hoztunk akkor, amikor meg-
állapodtunk a helyi oktatás ügyeinek
viteléről. Nekünk, településvezetők-
nek látnunk kell az utakat, és azt, hogy
mik azok a prioritások, amikre hang-
súlyt kell fektetni. Azt gondolom, hogy
ebben mi jók vagyunk itt Szankon.
A polgármester abban, hogy megfelelő
információval tudja ellátni a képviselő-
ket ahhoz, hogy felelősségteljes dönté-
sek szülessenek. És hogy közös célok
mentén, közösen tudjunk egy irányba
húzni. A méz és meggy fesztiválunkon
a mézesmadzaghúzás egy kis perfor-
mansz akart lenni, mert hogy az em-
berek előtt húzogatják rendesen, de
mi lenne, ha egyszer mi is húznánk, és
nem mindenféle irányba, hanem egy
irányba, úgy, ahogy mi, akik itt voltunk
Szankon a méz és meggy fesztiválun-
kon és 3,6 kilométeren keresztül egy
irányba tudtuk több mint ezren húzni.
Jó dolog, hogyha az ember nem csak
települést építhet, hanem közösséget
is formálhat.

M. A.: *Fantasztikus élmény lehetett!*

P. Zs.: Öt évvel ezelőtt indítottunk
egy fesztivált, amely a méz és meggy,
a helyi termékek köré épült. A környező
települések és a tágabb páttriánk számá-
ra minőségi szórakozással egybekötött
helyi értékek bemutatásával kívántuk
közelebb hozni Szankot. Hogy el lehes-
sen hozzánk látogatni, kikapcsolódást

találjon az ember, és mégis értékeket
fedezzen föl. Értékeket, amik helyben
talán annyira természetesenek, hogy néha
észre se vesszük, de ha más számára
ráirányítjuk a figyelmet, az ő figyelmük
építhet bennünket a továbbiakban. Méz
és meggy. Néhányan összeültünk, talán
hárman-négyen, és kitaláltuk, hogy egy
szívnonalas fesztivált próbálunk meg-
valósítani. Az ötödik alkalommal, ami-
kor is a fesztivál másnapján megnéz-
tük, hogy nagyjából hányan lehetünk,
hát nagyon sokan voltunk. Több mint
3 ezren voltunk ezen a kétezer ötszáz
egynehány fős településen. Ezekről a
dolgokról azért szeretek beszélni, mert
ott van az embernek a keze nyoma, és
látom, hogy honnan hová lehet eljutni.
Én nagyon-nagyon türelmetlen voltam
még hat évvel ezelőtt. Azt gondoltam,
hogyha kitalálok valamit, azt akkor vi-
szonylag gyorsan meg is lehet valósítani.
Viszont rá kellett, hogy jöjjenek a türelem
erényének a fontosságára.

M. A.: *Térjünk egy kicsit visz-
sza gondolatban 2010-hez. Említette,
hogy az önkormányzatok alulfinan-
szírozása nem elkeserítette a telepü-
lés irányítóit, hanem új perspektívák
keresésére sarkallta a vezetőket, új
fenntartót és új jövőképet teremtettek.
Megtartották, ami fontos és mindezt
azért, hogy élhető települést építsenek.
Mi volt még a múlt és mi a jelen fel-
adata mindezekén túl?*

P. Zs.: Építkezünk. Települést és
társadalmat építünk. Előkészítettük
már, egy ipari jellegű, egy mezőgazda-
sági jellegű fejlesztésünket. A munka-

helyek teremtése nem egyszerű feladat.
De kiemelt feladat. Jól tudom, hogy
polgármester kollegáim is a kisebb
településeken nagyon-nagyon nagy
bajban vannak ezzel. Mert miért is
jönne ide, miért jönne éppen Szankra
valaki vállalkozóként, honnan tudná,
hogy ez a Szank egy élő település, és
hogy milyen adottságai vannak? És
milyen csodálatos hely! 2007 óta pró-
báltam a helyi gazdaságot, a gazdál-
kodókat úgy látni, ahogy ténylegesen
vannak. Az 1994-es 96-os földtörvény,
a földosztás hatásai a településen az
emberek összefogásában problémákat
okoztak. Magyarul nincs összefogás.
És ami nincs, arra nagyon nehéz épí-
teni. Ha most és itt kellene kialakítani
szövetkezt, olyat, mint amilyenek
Észak-Európában vannak, nehéz dolga
lenne az embernek, már-már lehetet-
len dolga. De nincs min csodálkozni,
mert az a jelenlegi földtulajdonos, aki-
nek a múltban elvették a földjét, nehe-
zen hisz. Azt azonban mindenkinek be
kell látnia, hogy gazdaságosan földet
művelni csak megfelelő üzemmagy-
ság felett, csak megfelelő földterület
nagyság felett lehetséges. Kiskunmaj-
sa, Szank, Bodoglár térségében na-
gyon jelentős a víziszárnyas-állomány.
Amikor címlapon volt ez a település
2005-ben a madárinfluenza idején,
mondták, hogy egymillió víziszárnyas
van ebben a térségben, ez a magyar
víziszárnyas-állománynak az egyhar-
mada volt akkor. A trágyaképződés
is jelentős, a felhasználása viszont
jelentéktelen. Elindultunk egy bio-
gáz kiserőmű létrehozása érdekében.
Előbb még csak egy megvalósítható-
sági tanulmány szintjén, aztán utána,
amikor szakmai befektető volt, akkor
a gazdákkal közösen, és utána, mikor
pénzügyi befektetés lett volna, akkor
jött, amire utaltam, hogy az összefogás
hiánya miatt a mezőgazdasági vállal-
kozókat nehéz ilyen irányban együtt
tartani. Úgyhogy ez még egy picit vá-
rat magára, de már 2007 óta egy glo-
bális tervvel rendelkezünk, felmértük
az adottságainkat, a település készített
egy befektetési ösztönző stratégiát, az
akkori ITD. Hungary-vel, amely a kül-
földi befektetőknek orientációt adott,
projekteket, amelyek megvalósulása
lehetséges, mi úgy fogalmaztuk meg,
hogy ezek kulcsprojektek a település
vonatkozásában, amelyeket ki lehet

Méz és Meggyfesztivál, lángos rekord

Farsang, 2015

ajánlani tőkeerős befektetőnek. Ez a befektetés ösztönző stratégia, amikor kialakult, számba vettük a humán infrastruktúránkat, a település területi tagozódását, az ipari területek nagyságát, mindazt, amivel mi a föld alatt és a föld fölött rendelkezünk. Nagyon sok gondolat fogalmazódott meg, és ebből a sok gondolatból próbálunk most egy geotermikus energiára is épülő mezőgazdasági projektet indítani.

M. A.: *Ez két elképzelés, ugye? A víziszárnnyasokkal kapcsolatos és a geotermikus energiára épülő mezőgazdasági projekt?*

P. Zs.: Igen, két kiemelt elképzelés. Az utóbbi egy új projekt. Azt lehet látni egyébként, ha a mezőgazdaság egyik szegmense fejlődik, akkor egy másik szegmense is fejlődhet. Az állattartás lehetőségét a növénytermesztés biztosítja. Hogyha a víziszárnnyas-állomány vagy éppen a baromfiállomány növekszik, amely szintén fejlődő ágazat itt a térségben, akkor annak a földolgozó ipara vagy éppen a vágóhídi kapacitása, egy idő után, reménység szerint nőni fog. Ezek a folyamatok azért jók, azért kihívások egy polgármester számára, mert rendszer szintjén látni a dolgot nagy előny. A picike mozaikokat az ember, hogyha úgy tudja tenni egymás után, és a lehetőségeket úgy tudja az emberek számára, az itt élők érdekében fordítani, hogy az helyben további lehetőséget szül és fejlődést generál – még ha, amiért megválasztották és amiért semmiféle elismerést vagy hátra veregetést sok esetben nem kap –, az az ember számára fontos meg-

nyugvás. Hogy nem különálló dolgokban, hanem egymást erősítő folyamatokban lehet gondolkodni. Csak egy apróság, közbevetés és széljegyzet. A polgármesterség másról sem szól, csak folyamatos tanulásról. A feladatok pedig, amelyekkel foglalkozni kell – ha a közössége érdekében többet szeretne tenni, mint ami a kötelessége – igazán széles skálán mozognak.

M. A.: *Azt hadd kérdezzem meg, hogy egy polgármesternek, aki ön maga felé nyilvánvalóan el tud számolni, milyen alkalmak adódnak a faluban, amikor megérezheti, hogy elégedett-e vele a falu népe? Kell, hogy legyenek ilyen alkalmak, vagy ha nem, a visszajelzés honnan jön?*

P. Zs.: Természetes az egyértelmű válasz lenne, ha azt mondanám, hogy a helyi választások a települések demokrácia-ünnepei. Ekkor mondják meg a szanki emberek is, hogy miként vélekednek a múlttól és hogyan viszonyulnak a jövőhöz. Azonban, ha az én szemszögéből akarom láttatni, akkor azt mondom Önnek, hogy 2006-ban törekedtem arra, hogy mindenkinek megfeleljek. Aztán rájöttem nagyon gyorsan, hogy ezt nem lehet. Akkor

ugye arra törekszik az ember, hogy sokaknak megfeleljen, vagy a többségnek megfeleljen. Aztán rájön arra, hogy ezt nehezen vagy talán nem is tudja lemérni. Viszont keresztény emberként stabil értékekre építközhet az ember. Ha az ember azokra a dolgokra, amikre visszatekint, arra büszke lehet, akkor jól csinálja a dolgait. Nem kampányokban kell gondolkodni, nem a negyedik évben egy egyhónapos meggyőzésben kell gondolkodni. Több polgármester kollegámmal egyet értve mondom, hogy a kampány a választás napjával kezdődik, és tart a következő választásig, folyamatosan dolgozni kell, és azt kell tenni, ami a település érdekében, a településen élők érdekében szükséges. Képviseletnek kell az embereket és tenni kell értük és miattuk. Feladat és felelősség ez. Az emberekkel beszélni kell, a beszélgetések lehetővé teszik, hogy visszacsatolást kapjon az ember. Ha elmerik mondani az emberek a jó dolog mellett a kritikát, az nagyon jó dolog, mert akkor megbíznak benne. Be kell, hogy valljam, először nehezen viseltem a kritikát, aztán megfordult a gondolkodásom is. A jószándékok alapján az őszinte kérdések arra jók, hogy az embert elgondolkoztassák, segítsék, és ezt jó és szükséges is meghallani. Erre nyitottnak kell lenni. És mint hogy most augusztus 20-a után vagyunk, a Szent Istváni intellem kiemelten fontos kell, hogy legyen: „minden ember azonos állapotban születik, és semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölet”. Ezt vezetőként mindannyiunknak meg kell szívlelni, és tudni kell ez alapján a munkánkat végezni.

M. A.: *Most érdemes, ezzel a jó végszóval befejeznünk a beszélgetést, köszönöm.*

P. Zs.: Én is köszönöm.

PATKÓS ZSOLT: Hódmezővásárhelyen születtem 1971-ben. Középiskolai érettségi mellett képesített középfokú könyvelő és pénzügyi előadó végzettséggel rendelkezem. Diplomát szereztem általános iskolai tanító, történelem tanár, közoktatás-vezető, mezőgazdasági menedzser, szaküzemlérmérnök szakképzésekben. Tanárként Szankon tanítottam 7 évig, ezután a hódmezővásárhelyi önkormányzat oktatási referense, később vezetője, majd a Tessedik Sámuel Tanítóképző Intézet Gyakorlóiskolájának igazgatója voltam, végül a Dél-Alföldi Regionális Fejlesztési Ügynökség Kht tanácsadója, ahol feladatom volt az Európai Unió pályázatok segítése. 2006-ban a választásokon megbízást kaptam Szank polgármesteri feladatainak ellátására. 2014-ben a harmadik ciklusomat kezdem meg. A Fidesz Magyar Polgári Párt tagja vagyok. Feleségem a szanki iskola vezetője, két fiúgyermekünk született.